

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1978. december 18.)

az állatorvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, illetve a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(78/1026/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 49., 57., 66. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés értelmében az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló bármely hátrányos megkülönböztetés a letelepedéssel és a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban; mivel az állampolgárságon alapuló egyenlő bánásmód elve különösen az állatorvosi tevékenység folytatásához szükséges engedély megadására és a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra vonatkozik;

mivel mindazonáltal az állatorvosi tevékenységgel kapcsolatos letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlásának elősegítése érdekében egyes rendelkezések bevezetése szükséges;

mivel a Szerződés alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről; mivel ennek az irányelvnek a célja azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványoknak az elismerése, amelyekkel állatorvosi tevékenység kezdhető és folytatható;

mivel az egyes tagállamok állatorvosi képzésének jellege és időtartama közötti különbségekre tekintettel bizonyos koordináló rendelkezéseket kell hozni a tagállamok között az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése terén való előrelépés érdekében; mivel az ilyen koordinációt befolyásolja a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben meghatározott, az állatorvosok tevékenységére vonatkozó rendelkezések összehangolásáról szóló, 1978. december 18-i 78/1027/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾;

mivel a képzésről szóló tanúsítvány tekintetében az ilyen képesítések használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy azon tagállam nyelvén kell engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hiszen az oklevelek kölcsönös elismeréséről szóló irányelvben foglaltak nem szükségszerűen jelentik azt, hogy az ilyen oklevelek által igazolt képzések egyenértékűek lennének;

mivel az ezen irányelv nemzeti hatóságok által történő alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy annak a személynek, aki megfelel az irányelv által előírt képzési követelményeknek, a képzésről szóló bizonyítvány mellett a származási ország, illetve annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságtól származó igazolást kell

⁽¹⁾ HL C 92., 1970.7.20., 18. o.

⁽²⁾ HL C 19., 1972.2.28., 10. o.

⁽³⁾ HL C 60., 1971.6.14., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 362., 1978.12.23., 7. o.

benyújtania, amely igazolja, hogy az adott képzési bizonyítvány ezen irányelv hatálya alá tartozik;

mivel a szolgáltatásnyújtás esetében a szakmai szervezetben vagy testületben történő bejegyzés vagy tagság követelménye, tekintettel arra, hogy ez a fogadó országban helyhez kötött és állandó jellegű tevékenységgel kapcsolatos, a szolgáltatást nyújtani kívánó személy számára tevékenységének átmeneti jellege miatt kétségkívül akadályt jelentene; mivel e követelményt ezért el kell törölni; mivel azonban ebben az esetben ellenőrizni kell a szakmai szabályok betartását, s ez a szakmai szervezetek vagy testületek feladata; mivel e célból a Szerződés 62. cikke alapján rendelkezni kell arról, hogy az érintett személy számára előírassák, hogy az általa nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokat szolgáltatáson a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára;

mivel tekintettel a megfelelő jellem és jó hírnév követelményére, különbséget kell tenni a szakmai tevékenység megkezdésével, illetve folytatásával kapcsolatos követelmények között;

mivel a munkavállalóként tevékenykedő állatorvosok tekintetében a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ nem állapít meg a megfelelő jellemre és jó hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó különleges rendelkezéseket; mivel a tagállamok megítélése alapján ezek a szabályok mind a munkavállalókra, mind az önálló vállalkozókra alkalmazandók vagy alkalmazhatók; mivel az állatorvosi tevékenységet minden tagállamban állatorvosi oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez kötik; mivel az ilyen tevékenységeket az állatorvosok szakmai pályájuk során munkavállalóként, önálló vállalkozóként, illetve mindkét minőségükben gyakorolják; mivel ezen irányelv kiterjesztése szükségesnek tűnik a munkavállalóként dolgozó állatorvosokra is, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását a lehető legnagyobb mértékben ösztönözzék,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

AZ IRÁNYELV HATÁLYA

1. cikk

Ez az irányelv az állatorvosi tevékenységre vonatkozik.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

II. FEJEZET

ÁLLATORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK

2. cikk

A tagállamok elismerik egy másik tagállam által a 78/1027/EGK irányelv 1. cikkének megfelelően és az ezen irányelv 3. cikkében szereplő felsorolásban szereplő, egy másik tagállam állampolgárainak adott okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat oly módon, hogy az állatorvosi tevékenységnek a tagállam felségterületén történő megkezdése és folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak ismerik el ezeket a képesítéseket, mint azokat, amelyeket saját maguk állítanak ki.

Abban az esetben, ha ennek az irányelvnek a végrehajtása előtt adtak ki a 3. cikkben felsorolt oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt, a kibocsátó ország hatáskörrel rendelkező hatósága egy igazolást mellékel hozzá, amelyben igazolja, hogy az megfelel a 78/1027/EGK irányelv 1. cikkének.

3. cikk

A 2. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok a következők:

a) Németországban

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (állami állatorvosi oklevél), amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóság állítanak ki;
2. a Német Szövetségi Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által kiállított igazolások, miszerint a Német Demokratikus Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által 1945. május 8. után kiadott diplomákat a fenti 1. pontban felsoroltakkal egyenértékűnek ismerik el;

b) Belgiumban

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire – het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde (állami állatorvosi oklevél), amelyet az állami egyetemek, a központi vizsgabizottság vagy az állami egyetemi tanulmányi vizsgabizottságok állítanak ki;

c) Dániában

bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.) (állatorvos-tudományi vizsga letételét igazoló bizonyítvány), amelyet a „Kongelige Veterinaer – og Landbohøjskole” állít ki;

d) Franciaországban

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (állami állatorvosi oklevél);

e) Írországban

1. állatorvos-tudományi baccalaureatusi fokozat (MVB);

2. the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), amely egy írországi állatorvosi iskolában elvégzett teljes képzést követő vizsgával szerezhető;

f) *Olaszországban*

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, amelyet az oktatási miniszter ad ki a hatáskörrel rendelkező záróvizsga-bizottság határozata alapján;

g) *Luxemburgban*

1. le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire (állami állatorvosi oklevél), amelyet a záróvizsga-bizottság állít ki és az oktatási miniszter ellenjegyez;
2. felsőfokú végzettséget adó oklevél, amelyet a Közösség valamelyik államában állítottak ki, és amely jogot biztosít képzés megkezdésére, de a szakma gyakorlására nem, és amelyet az 1969. június 18-i, a felsőoktatásról és a külföldi fokozatok és diplomák elismeréséről szóló törvénynek megfelelően az oktatási miniszter hivatalosan elismer, a közegészségügyi miniszter által ellenjegyzett gyakorlati képzési bizonyítvánnyal együtt;

h) *Hollandiában*

1. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (az állatorvos-tudományi vizsga letételét igazoló bizonyítvány);
2. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsnijkundig examen (az állatorvos-tudományi vizsga letételét igazoló bizonyítvány);

i) *az Egyesült Királyságban*

a fokozatok:

- Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),
- Bachelor of Veterinary Medicine (Vet. MB vagy Bvet. Med.),
- Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM és S vagy BVMS),
- diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), amely egyes egyesült királyságbeli állatorvosi iskolában elvégzett teljes képzést követő vizsgával szerezhető.

III. FEJEZET

SZERZETT JOGOK

4. cikk

A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a tagállamok által a 78/1027/EGK irányelv végrehajtása előtt az

állatorvos-tudomány területén kiállított okleveleket, bizonyítványokat és a képzítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam azon állampolgárai esetében, akiknek az oklevele, bizonyítványa és a képzítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványa nem felel meg a képzés 78/1027/EGK irányelv 1. cikkében megállapított minimumkövetelményeinek, ha a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiállításának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolta az adott tevékenységet.

IV. FEJEZET

A TUDOMÁNYOS CÍMEK HASZNÁLATA

5. cikk

(1) A 13. cikk sérelme nélkül a fogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2. és 4. cikkben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a nyelvén használni az illető államban törvényileg meghatározott tudományos címet vagy annak rövidítését, ahonnan érkezett. A fogadó tagállam előírhatja, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaítélő intézmény vagy vizsgabizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, használt tudományos cím a fogadó tagállamban összetéveszhető egy olyan címmel, amelynek megszerzéséhez abban a tagállamban további tanulmányokat kell folytatni, és ilyen tanulmányokat az érintett személy nem folytatott, a fogadó tagállam előírhatja, hogy az ilyen személy a fogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban vagy abban a tagállamban alkalmazott címet, ahonnan érkezett.

V. FEJEZET

AZ ÁLLATORVOSI TEVÉKENYSÉGRE VONATKOZÓAN A LETELEPEDÉS JOGÁNAK ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁNAK TÉNYLEGES GYAKORLÁSÁT LEHETŐVÉ TEVŐ RENDELKEZÉSEK

A. A letelepedés jogára vonatkozó különös rendelkezések

6. cikk

(1) Az a fogadó tagállam, amely az állampolgárai számára megfelelő jellem és jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé az 1. cikkben említett tevékenység megkezdésekor, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a

tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt, megfelelő jellemre vagy jó hírnévre vonatkozó követelményeinek.

(2) Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem írja elő a szóban forgó tevékenységet első alkalommal megkezdeni kívánó személynek a megfelelő jellem vagy jó hírnév tanúsítását, a fogadó tagállam előírhatja a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány vagy ennek hiányában a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiállított egyenértékű dokumentum benyújtását, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

(3) Ha a fogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely a területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a fogadó tagállam területén belüli megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valóságát. A tagállam hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és mértékű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a fogadó tagállamot az ennek következtében az általuk kiadott igazolásokkal vagy dokumentumokkal kapcsolatban szükséges eljárásokról.

(4) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

7. cikk

(1) Ha egy fogadó tagállamban olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés van hatályban, amelynek a megfelelő jellemre és jó hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az 1. cikkben említett tevékenységek során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a fogadó tagállamnak megad minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos minden szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a rá kiszabott büntetésekről abból az időszakból, amikor foglalkozását a származási tagállamban vagy abban a tagállamban gyakorolta, ahonnan érkezett.

(2) Ha a fogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül történt, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli folytatását, tájékoztathatja a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valóságát. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a fogadó tagállamot az ennek következtében az

(1) bekezdésnek megfelelően továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információ bizalmas kezelését.

8. cikk

Ha a fogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy az 1. cikkben említett tevékenységet csak a fizikai és mentális egészségről szóló igazolás birtokában lehet megkezdeni vagy folytatni, az illető tagállam elfogadja ennek bizonyítékaként a származási tagállamban vagy az abban a tagállamban előírt dokumentum bemutatását, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem támaszt ilyen jellegű követelményeket azokkal szemben, akik a szóban forgó tevékenységet kívánják megkezdeni vagy gyakorolni, a fogadó tagállam elfogadja az ilyen állampolgároktól az illető állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a fogadó tagállamban kibocsátott egyenértékű igazolását.

9. cikk

A 6., 7. és 8. cikkben említett dokumentumok a benyújtáskor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

10. cikk

(1) A 6., 7. és 8. cikk alapján az 1. cikkben említett tevékenység megkezdésében érdekelt személyre vonatkozó engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb az ahhoz kapcsolódó dokumentumok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezni, az eljárás befejezése utáni bármilyen jogorvoslat miatti késedelem sérelme nélkül.

(2) A 6. cikk (3) bekezdésében és 7. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az újbóli vizsgálat iránti kérelem felfüggeszti az (1) bekezdésben megállapított időszakot.

A megkeresett tagállamnak három hónapon belül választ kell adnia. Ha nem teszi meg, a fogadó tagállam az érintett súlyos ügyről meglévő részletes ismeretei alapján intézkedést hozhat.

A válasz kézhezvételekor vagy a határidő lejárta után a fogadó tagállam folytatja az (1) bekezdésben említett eljárást.

11. cikk

Ha egy fogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy az 1. cikkben említett tevékenységeket csak eskü vagy ünnepélyes

nyilatkozat letétele után lehet megkezdeni vagy folytatni, azonban más tagállamok állampolgárai nem tehetnek ilyen esküt vagy nyilatkozatot, az illető tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy ezzel egyenértékű eskü- vagy nyilatkozatformát ajánljon fel az érintett személynek.

B. A szolgáltatásnyújtásra vonatkozó különös rendelkezések

12. cikk

(1) Ha egy tagállam kötelezővé teszi saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak szakmai szervezet vagy testület engedélyével, illetve tagsága vagy bejegyzése mellett lehet megkezdeni vagy gyakorolni, az illető tagállam a szolgáltatások nyújtása tekintetében felmenti e kötelezettség alól más tagállamok állampolgárait.

Az érintett személy ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel nyújthat szolgáltatást, mint a fogadó tagállam állampolgárai; a tagállamban érvényes szakmai és igazgatási jellegű szabályok rá is vonatkoznak.

Ezért és a szolgáltatásra vonatkozóan a 2. bekezdésben előírt nyilatkozaton kívül a tagállamok – a területükön a szakmai magatartásra vonatkozóan érvényben lévő rendelkezések végrehajtása érdekében – automatikus, ideiglenes regisztrációt vagy egy szakmai szervezetben vagy testületben való *pro forma* tagságot vagy egy nyilvántartásba történő bejegyzést írhatnak elő, feltéve hogy az ilyen regisztráció vagy tagság a szolgáltatások nyújtását nem késlelteti, illetve semmilyen módon nem nehezíti, vagy nem jelent további költséget a szolgáltatást nyújtó személy számára.

Ha egy fogadó tagállam a második albekezdés alapján rendelkezéseket fogad el, vagy olyan tények jutnak a tudomására, amelyek sértik ezeket a rendelkezéseket, haladéktalanul tájékoztatja az érintett személy letelepedése szerinti tagállamot.

(2) A fogadó tagállam megkövetelheti az érintett személytől, hogy a szolgáltatás nyújtásáról előzetes nyilatkozatot tegyen a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, ha a szolgáltatásnyújtás a tagállam területén történő ideiglenes tartózkodással jár. A fogadó tagállam minden esetben megkövetelheti a másik tagállamban letelepedett állatorvostól, hogy a szolgáltatásról leírást, azaz az állatok vizsgálatát nem tartalmazó állatorvosi igazolások formájában előzetes nyilatkozatot tegyen, feltéve hogy a fogadó tagállamban érvényes jogi és közigazgatási rendelkezések, valamint szakmai szabályok értelmében az ilyen gyakorlat megengedhető.

Az előzetes nyilatkozatot megkövetelő fogadó tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegye a nyilatkozat megtételét egyazon régióban nyújtott szolgáltatások sorára és egy vagy több ügyfélre vonatkozóan egy évet meg nem haladó, meghatározott időszakra.

Sürgős esetekben ezt a nyilatkozatot a szolgáltatásnyújtás után a lehető legrövidebb időn belül meg kell tenni.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján a fogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára egy vagy több dokumentum benyújtását a következő adatokkal:

- a (2) bekezdésben említett nyilatkozat,
- igazolás arról, hogy az érintett személy jogszerűen végzi az adott tevékenységet a letelepedése szerinti tagállamban,
- igazolás arról, hogy az érintett személy az adott, az ezen irányelvben említett és a szolgáltatásnyújtáshoz szükséges oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott dokumentum vagy dokumentumok a benyújtáskor nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

(5) Ha a tagállam egyik állampolgárát vagy egy másik tagállam állampolgárát, aki a területén letelepedett, átmenetileg vagy véglegesen részben vagy egészben megfosztja attól a jogtól, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet folytasson, ennek megfelelően gondoskodnia kell arról, hogy átmenetileg vagy véglegesen visszavonja a (3) bekezdés második francia bekezdésében említett igazolást.

C. A letelepedés jogával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos közös rendelkezések

13. cikk

Ha a fogadó tagállamban az 1. cikkben említett tevékenységgel kapcsolatos szakmai címek használata szabályokhoz kötött, más tagállamok olyan állampolgárának, aki eleget tesz a 2. és 4. cikkben megállapított feltételeknek, a fogadó tagállamban használt azon szakmai címet és annak rövidítését kell használnia, amely abban az államban megfelel az általa teljesített képesítési feltételeknek.

14. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a fogadó tagállamnak az állatorvosokra vonatkozó jogszabályairól, illetve, ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályairól.

E célból a tagállamok információs központokat hozhatnak létre, amelyekről az érintettek megszerezhetik a szükséges információkat. Letelepedés esetén a fogadó tagállamok kötelezővé tehetik a

kedvezményezettek számára e központok felkeresését.

(2) Az (1) bekezdésben említett központokat az érintett tagállamok azokon a hatáskörrel rendelkező hatóságokon és testületeken belül hozhatják létre, amelyeket a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időn belül jelölnek ki.

(3) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy ahol erre szükség van, az érintett személyek saját és ügyfeleik érdekében megszerezzék a szakmájuk folytatásához a fogadó országban szükséges nyelvtudást.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Kétség esetén a fogadó tagállam előírhatja, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott és a II. fejezetben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét és azt a tényt is, hogy az érintett személy eleget tett a 78/1027/EGK irányelvben megállapított képzési követelményeknek.

16. cikk

A 18. cikk (1) bekezdésében előírt határidőn belül a tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen

irányelvben említett dokumentumok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

17. cikk

Ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a tagállamok azon állampolgárainak esetében is, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket az 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően munkavállalóként gyakorolják vagy fogják gyakorolni.

18. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az irányelvről szóló értesítéstől számított két éven belül megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

19. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1978. december 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

H.-D. GENSCHER